

FOAIA NADRAGEANA

Publicație a Consiliului Local și a Primăriei

Anul I Nr.7 - Septembrie 2008

Apare lunar

BUN VENIT!

E septembrie; și ca în fiecare an, gândul ne duce la începerea unui nou an școlar.

Luni 15 septembrie, școala își deschide porțile pentru a primi elevii. Printre cei care sunt deja școlari, vor veni "bobocii", școlarii de clasa I, plini de emoții, pentru un nou început.

Acestora și tuturor elevilor, preșcolarilor, le urăm "Bun venit!" în noul an școlar, rezultate cât mai bune la învățătură și purtare.

De asemenea și cadrelor didactice "Bun venit!" și spor la muncă.

Sperăm într-o frumoasă colaborare între Primărie și Grupul Școlar Traian Grozăvescu din localitate.

CONDUCEREA PRIMĂRIEI

HOTĂRĂRI ALE CONSILIULUI LOCAL NĂDRAG

HOTĂRÂREA nr. 19 din 20 august 2008 - privind aprobarea lucrării și aprobarea achiziționării directe fără licitație a contractului de execuție a lucrării „Prelungirea cu 300 m. a rețelei de apă potabilă în satul Crivina și amenajarea unui punct de adăpare a animalelor domestice ”

HOTĂRÂREA nr. 20 din 20 august 2008 - privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al Consiliului Local al Comunei Nădrag pentru anul 2008.

Consiliul Local al comunei Nădrag județul Timiș având în vedere necesitatea executării lucrării „Prelungirea cu 300 m. a rețelei de apă potabilă în satul Crivina și amenajarea unui punct de adăpare a animalelor domestice”, lucrare aprobată de către Consiliul Local Nădrag , aprobă rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al Consiliului Local Nădrag – activități autofinanțate pe anul 2008, prin majorarea cu 20.000 lei a sumelor prevăzute la capitolul 87.10.10 (investiții).

HOTĂRÂREA nr. 21 din 20 august -privind aprobarea concesiunii directe a unui teren aparținând Comunei Nădrag situat la adresa Nădrag ,str. Cornet nr.33, înscrisă în CF 238 Nădrag nr. cadastral 1/1/1/a/1/a/1/1/b/18/8, către proprietarii construcției aflate pe respectivul teren.

HOTĂRÂREA nr. 22 din 29 august 2008 -privind instituirea unei taxe locale speciale pentru parcare autobuzelor care asigură transportul de persoane pe ruta Nădrag – Lugoș de 200 lei/lună.

HOTĂRÂREA nr. 23 din 29 august 2008 - privind stabilirea unei taxe de 6 lei/ora pentru utilizarea, în vederea desfășurării de activități sportive, a terenului de sport din str. Aleea Teiului

HOTĂRÂREA nr. 24 din 29 august 2008 - privind aprobarea evaluării în vederea vânzării unui teren în suprafață de 343 mp. situat în str. Oțelarilor nr.27.

HOTĂRÂREA nr. 25 din 29 august 2008 -privind organizarea unei licitații în vederea atribuirii contractului de servicii pentru : „Asistență tehnică și consultanță cu caracter continuu pentru pregătirea și implementarea proiectelor de investiții de interes public”.

HOTĂRÂREA nr. 26 din 29 august 2008 privind aprobarea fondurilor destinate organizării sărbătorii „Ruga satului Crivina” .

Se aprobă suma maximă de 10.000 lei destinată acoperirii cheltuielilor aferente manifestărilor artistice organizate cu prilejul sărbătorii „Ruga satului Crivina” în anul 2008.

HOTĂRÂREA nr. 27 din 29 august 2008 - privind aprobarea vânzării directe, către titularul contractului de închiriere, a imobilului „casă de locuit ” situat la adresa Nădrag, Piața Parc nr. 1 jud. Timiș.

CINSTIREA SFINTEI CRUCI

În fiecare an la 1 septembrie Biserica sărbătorește începutul noului an bisericesc.

Prima sărbătoare a noului an bisericesc este “Nașterea Maicii Domnului” iar a-2-a sărbătoare la 14 septembrie Biserica prăznuiește “Înălțarea Sfintei Cruci”. Cinstirea Sfintei Cruci ocupă un loc important în cultul nostru ortodox. Vineri în fiecare săptămână ne aducem aminte de Sfânta Cruce, apoi în Duminica a-3-a din Postul Mare este închinată iarăși cinstirii Sfântei Cruci.

Duminica înainte de 14 septembrie ca și cea de după 14 septembrie sunt închinare tot cinstirii Sfintei Cruci. În vechiul Testament Crucea era folosită pentru pedepsirea celor mai mari vinovați.

Asumându-și vina întregii omeniri Iisus acceptă să primească moartea pe Cruce pentru a arăta cât de mare a fost vina omenirii, iar vina răstignirii devine astfel vina noastră a tuturor. Astfel prin acest sacrificiu acceptat de Iisus din iubire față de omenire murind pe Cruce se repară greșala făcută de Adam.

Sfânta Cruce devine “Altarul de Jertfă” prin care omenirea dobândește iertare și împăcare cu Tatăl cel ceresc și dreptul de a reveni iar și în rai care a rămas închis după alungarea lui Adam și a Evei până la ziua răstignirii Domnului Iisus când sunt redeschise iarăși ușile raiului.

Astfel din instrument de tortură, de pedepsire a făcătorilor de rele, Sfânta cruce devine un obiect cinstit de credincioșii ortodoxi și catolici.

Celelalte culte nu cinstesc nici Maica Domnului nici Sfânta Cruce nici Sfintele icoane, acuzându-ne pe noi că noi călcăm porunca a-2-a din cele 10. Pentru noi învățătura este foarte clară: cinstind Sfânta Cruce nu cinstim numai material din care e făcută ci noi ne aducem mereu aminte de cel răstignit pe ea și oriunde vedem o Sfântă Cruce noi ne facem semnul Sfintei Cruci și zicem: “Doamne ajută” adică ne adresăm mereu Celui răstignit pe ea.

Sfântul Apostol Pavel în epistola către Corinteni spune: “ Căci cuvântul crucii pentru cei ce pier este nebulie; iar pentru noi cei ce ne mântuim este puterea lui Dumnezeu”. I Cor. 1, 18 , iar galatenilor le mărturisește: ... mie să nu-mi fie a mă lăuda decât numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos prin care lumea este răstignită pentru mine și eu pentru lume.” Gal. 6, 14.

Cu toate aceste temeuri din Sfânta Scriptură și azi sunt mulți vrăjmași a Sfintei Cruci dar au fost și la începutul creștinismului, pentru că tot Sfântul Pavel scriind filipenilor zice: “Căci mulți despre care v-am vorbit adeseori, iar acum vă spun și plângând, se poartă ca dușmani ai crucii lui Hristos. Sfârșitul acestora este pieirea.” Fil. 3, 18, 19.

Crucea s-a arătat pe cer lui Constantin cel Mare sub care scria “ cu acest semn vei învinge” în lupta cu Maxențiu, crucea de la începutul creștinismului a fost semnul distinctiv pentru credincioși, crucea e semnul cu care va coborî Fiul lui Dumnezeu a-2-a oară pe pământ pentru judecată, crucea este armă împotriva diavolului, crucea împodobește Bisericile, casele noastre , este semnul pe care ni-l facem când plecăm la drum, când începem lucrul, când ne punem la masă, dar niciodată nu despărțim Sfânta cruce de Domnul Iisus pe care mereu îl chemăm în ajutor zicând: “Doamne ajută”.

AMIN

PREOT MIZUN MIHAI

DRUMEȚIE PE TRASEU MONTAN...

Este una din activitățile cuprinse în “ Agenda culturală”. Programată pentru august, dar de nerealizat atunci din cauza vremii nefavorabile, se reprogamează pentru începutul lunii septembrie.

Se pun afișe în comună, dar nimeni nu vine să-și exprime dorința că ar dori să participe la această drumeție.

E 5 septembrie, joi dimineața, mă pregătesc cu emoții pentru ieșirea pe traseu montan. Deși sunt din 1990 aici în Nădrag, trebuie să recunosc cu rușine că nu am fost niciodată la Căpriorul.

Totuși rămân surprinsă. Un grup de 14 persoane , ne adunăm în fața Primăriei pentru a pleca spre Căpriorul și de acolo, unii dintre noi până în Vârful Padeș. Domnul primar ne pune la dispoziție microbuzul Primăriei pentru a putea urca până la cabana Căpriorul.

Începem să urcăm . Pădurea devine tot mai deasă, tot mai maiestuoasă. Brazii drepti ca lumina, de zeci de metri înălțime îți taie respirația. Eu una rămân profund impresionată de frumusețea naturii care mă înconjoară.

Ajungem la cabană. Aici, trebuie să recunosc că am rămas dezamăgită. Locul este superb, dar cabanele sunt părăginite. Păcat că așa un loc și așa construcții să fie lăsate de izbeliște. Sunt câțiva muncitori care locuiesc acolo, în rest părăsire totală.

Două grupuri: unul de 4 persoane mature și altul de 5 persoane tinere, se pregătesc pentru urcătul pe jos până în Vârful Padeș. Dar cei tineri, după ¾ de oră se întorc. Urcușul e greu, iar ei nu au condiția fizică necesară.

Cei rămași pe loc lângă cabană, printre care și eu, încingem un foc pentru grătare și mici. Este atât de plăcut în natură, departe de lumea dezlănțuită, încât timpul trece pe nesimțite. În jur câteva luminișuri, ne îmbie la cules de mure. Fructele negre, parfumate, scaldate în razele soarelui, te atrag tot mai adânc în luminiș, până când rămâi singur- tu cu natura.

Se apropie înserarea, grupul de 4 persoane coboară din Padeș, cu afine proaspăt culese.

Ne pregătim pentru coborâre. A fost atât de plăcut, încât întoarcerea spre rutina zilnică, ne lasă un gol în suflet. Eu sper din tot sufletul, că astfel de ieșiri se vor repeta, cu grupuri mai

mari chiar. Noi, nădrăgenii, suntem oameni norocoși, că avem atât de aproape asemenea locuri. Ar trebui să profităm de ele.

EMILIA BRÎNDUȘESCU

CULORI DE TOAMNĂ

Prin livezi e roșu tare
Fructele s-au "rușinat"
Nucile au coaja tare
Toate-s bune de mâncat.

Mere roșii, struguri copti
Ne adună-n bățătură
Zile scurte și lungi nopți
Și pe deal multă negură.

Galben, castaniu și roșu
Sunt ale toamnei culori
Pe un gard cântă cocoșu'
Amintindu-ne de zori.

În grădină e plin coșu'
Cu ale toamnei comori.

NEAG TEODOR

CODUL BUNELOR MANIERE

Telefonul – flagel sau binefacere

"Cum trebuie să se desfășoare o conversație"

Telefonul a fost inventat de omul de știință american Alexander Graham Bell în anul 1876. De 120 de ani, acest aparat a început să ne acapareze, ajungând de neconceput existența noastră fără telefon.

Trebuie să recunoaștem că, acest aparat este o invenție minunată, lucru care nu îl conștientizăm atunci când ridicăm receptorul de zeci de ori pe zi. Tehnica modernă și confortul oferit de telefon, nu trebuie să ne facă să uităm de statutul nostru de oameni bine crescuți.

Când sună telefonul, trebuie să răspundem cel mai târziu după al cincilea apel. De asemenea, când chemăm pe cineva nu vom lăsa aparatul să sune mai mult de cinci ori decât în cazuri speciale.

De obicei persoana care sună este obligată să se prezinte după ce a salutat. Atunci când este o conversație legată de serviciu, ne vom spune și funcția.

Dacă un bărbat cere la telefon o femeie sau o femeie un bărbat este obligatoriu să se prezinte soțului sau soției.

De obicei, cel care a sunat trebuie să pună capăt discuției. Receptorul se pune în furcă, fără a-l trânti, cu mare grijă.

Există excepții de la obligația de a saluta la telefon, atunci când sunăm la pompieri sau la salvare.

Convorbirile telefonice trebuie să fie scurte. Telefonul a fost inventat pentru transmiterea rapidă a unor mesaje. Dacă avem mai multe de spus să alegem calea epistolară sau să ne fixăm o întâlnire.

Dacă sună telefonul în timp ce avem musafiri, răspundem scurt și politicos, nu prelungim convorbirea la infinit și nici nu folosim formula- “Te sun eu peste zece minute”, mai ales dacă musafirul nu și-a exprimat dorința că va pleca imediat. Situația creată ar fi o mare gafă.

Dacă surprindem o convorbire strict confidențială, nu ne apucăm să punem întrebări, dacă cel care a vorbit la telefon nu deschide o conversație pe această temă.

Trebuie să avem grijă cum răspundem la telefon. Dacă ne curge apa în cadă, se prăjește ceva pe foc, o să avem grijă să închidem tot pentru a nu provoca mici “catastrofe”.

Dacă nu putem întrerupe activitatea, mai bine nu răspundem la telefon.

Atunci când dăm un telefon trebuie să avem grijă să n-o facem nici prea devreme dimineața, nici prea târziu seara.

Dacă dorim să nu fim deranjați e de preferat să scoatem telefonul din priză sau să-l închidem[mobilul].

Dacă se întâmplă să greșim numărul format, ne cerem scuze politicos și închidem imediat. În cazul în care primim un telefon în care s-a format greșit numărul, nu apostrofăm persoana care a greșit.

“Situații în care se recomandă să nu folosim telefonul”

Spre exemplu, nu se adresează prin telefon o invitație la o masă festivă- recepție, logodnă, nuntă, botez. Pentru astfel de ocazii se folosesc invitații scrise. Nici condoleanțele nu se transmit prin telefon.

“Mici neglijențe telefonice”

Să ținem receptorul întotdeauna corect, altfel nu ne vom auzi bine.

Dacă se întrerupe legătura telefonică, va suna din nou cel care a chemat, nu celălalt. Căutându-se reciproc în același timp, telefonul va suna ocupat la nesfârșit.

Când terminăm de vorbit, să ne asigurăm că am pus receptorul în furcă, altfel rupem orice legătură cu lumea exterioară și pot surveni o mulțime de necazuri.

“Când nu vorbim de acasă...”

Dacă vorbim de la o cabină telefonică publică, trebuie să fim cât mai scurți, deoarece pot lua naștere cozi în fața acestora.

Nu trebuie să ne folosim de telefonul altcuiva decât pentru o comunicare scurtă.

Nu răspundeți la telefon într-o casă străină decât dacă vă roagă gazda.

Dacă rămâneți singur într-un birou sau într-o locuință nu vă veți folosi de telefonul existent în încăpere, decât în caz de extremă urgență și bineînțeles veți comunica aceasta proprietarului.

Telefonul este cel mai potrivit mijloc de a-ți anunța vizita într-o casă. Evitați să le faceți o “surpriză” chiar și rudelor! Dacă nu au telefon, găsiți o altă modalitate de a vă anunța. În orice caz nu mergeți nicăieri fără să dați un telefon în prealabil.

[Texte culese din “Codul bunelor maniere” scrise de A. Anastasia Marinescu]

EMILIA BRÎNDUȘESCU

CÂND FELINARELE SE STING...

Cunosc- pe viu- “istoria” Nădragului din iarna anului 1945. Amintirile îmi spun că era mult romantism. Se cânta mult. Se cânta pe aleea de castani, pe aleea de brazi, de tei. Când se lăsa seara însă nu- ți vedeai...mâna!

Se orbecăia pe drumurile ce duceau spre “fabrică”.

Cu anii au apărut, mai ales prin centru- becurile și difuzoarele. În 1973 a apărut prima criză a petrolului [vezi războiul arabo- israelian] și din nou iluminatul electric a intrat în suferință. Putem afirma că în ultimii patru ani avem cel mai bun iluminat public. Parcul, aleea de brazi, au devenit puncte de atracție prin romantismul felinarelor de epocă.

Primăria se ocupă de paza acestora, de aprinderea și stingerea acestora după un program bine stabilit.

Când felinarele se sting începe viața de noapte,; la Nădrag se așterne liniștea; încât se aud și greierii!

Ne bucurăm de o localitate liniștită, tot mai “ecologică”, respirabilă, tot mai umană. Când “felinarele se sting” e bine să aprindem speranțele că Nădragul va deveni “locuibil” prin dezvoltarea economică. Ne-ar putea ajuta programele europene. Pe Cornet, o microhidrocentrală , ar putea aprinde sute de ani felinarele și nu numai...E doar o idee!

TEODOR NEAG

1.09. 2008

GLUME

Ce ar fi lumea fără bărbați? Plină de femei libere, fericite...și grase.

În timpul unei dispute, o femeie îi spune soțului ei :

-Am fost nebună când m-am măritat cu tine!

-Știu, da, cum eram îndrăgostit de tine la vremea aceea, nu am observat!

Viața maritală e foarte frustrantă.

În primul an de căsătorie, bărbatul vorbește și femeia ascultă.

În al doilea an, femeia vorbește și bărbatul e cel care ascultă.

Începând cu al treilea an , vorbesc amândoi și vecinii ascultă.

Când un tânăr proaspăt însurat are o figură fericită, se știe de ce. Când un bărbat însurat de 10 ani are o figură fericită, te întreb de ce?...

Un bărbat este incomplet până la însurătoare... După, este într-adevăr terminat!

Șah mat în trei mutări: Negrul ia Dama, Dama ia valuta, Albul ia SIDA.

La ce e mai ușor să renunți: la vin sau la femei? Depinde de vechime...

Doi prieteni discută:

-Voi unde vă petreceți vacanța?

-Fiul meu în Elveția, fiica mea în India, nevastă-mea la Paris.

-Și tu?

-Eu cred că la pârnaie...

Nevasta unui deținut în audiență la directorul penitenciarului:

-Domnule director, am venit aici să vă rog să-i dați bărbatului meu o muncă mai ușoară.

-Dar, doamnă, bărbatul dumneavoastră lipește etichete pe sticle, deci nu văd în asta un lucru greu.

-Nenorocitul, mie mi-a zis că sapă un tunel...

UMOR CELEBRU

Stendhal – scriitor francez

Stendhal avea un văr, Daru, la care stătuse câțiva timp pe vremea adolescenței sale. Mulți ani mai târziu, Daru văzu într-o librărie un volum de Stendhal și-l întreb, pe librar cât costă.

-Patruzeci de franci- îi răspunse acesta- deoarece e un volum epuizat.

Daru exclamă:

-E de necrezut! Copilul acela neștiutor, să scrie o carte, și cartea să valoreze patruzeci de franci! N-aș fi crezut niciodată!

Jonathan Swift – scriitor iluminist englez

Odată, autorul fantasticelor “Călătorii ale lui Guliver”, vrând să plece într-o cavalcadă, îi ceru servitorului său cizmele.

-De ce nu sunt curate? – întrebă Swift, văzând cizmele cu noroiul uscat pe ele.

Și servitorul îi răspunse:

-M-am gândit că degeaba le mai curăț că și așa o să vă întoarceți cu ele murdare.

Soția viceregelui Irlandei îi spunea într-o bună zi lui Swift:

-Ce bun și proaspăt este aerul țării acesteia!

La care Swift se grăbi să-i spună:

-Vă implor doamnă, să nu cumva să vă exprimați astfel în Anglia, deoarece sunt în stare să pună imediat un impozit și pe aer.

Ionel Teodoreanu- scriitor și avocat român

Cu talentul lui de avocat pledant, Teodoreanu reușise să câștige un proces foarte dificil pentru clientul său. Oarecum stânjenit, acesta i se adresă avocatului:

-Domnule avocat, nu știu cum să vă mulțumesc...

La care mucalitul de Teodoreanu, mai în glumă mai în serios, îi răspunse:

-Mă surprinde asemenea dilemă de când fenicienii au inventat moneda...

Păstorel Teodoreanu- scriitor și publicist român

Păstorel Teodoreanu, fiind concentrat, fusese numit comandantul unei baterii. Într-o zi călduroasă, Păstorel exagerase numărul paharelor de vin, amețindu-se ușor. Distrat ascultă raportul subalternului care-l anunța:

-Să trăiți dom' commandant, bateria e gata!

-Pune-o imediat la gheață! – îi răspunse Păstorel.

Mark Twain- scriitor și ziarist american

Când era copil, a lipsit o dată de la școală și tatăl lui i-a dat vreo două la spate. Ca să-l consoleze, i-a spus:

-Fiule, să nu crezi că pe mine nu mă doare că trebuie să te pocnesc!

-Cred că te doare... dar nu în același loc!- îi răspunse Mark, plin de umor ,de mic.

CU VACA LA TÂRG

Dân Darova, dă șvabi un sat,
Dă la noi dă prân Banat,
Un neamț îș ducea cu sârg,
Vaca s-o vindă la târg,
Că ș-o făcut neamțu' socoata
Să scape dă ea și gata,
Că așa mică și slabă
Nu-i măi dă lapce dăgrabă.

Ș-an dă an să vedz că-ț face
Un vițal și jumătate,
Cum făcea și mama ei
Tot la doi ani tri vițai!!!

S-adună gavăt dă lume
Să vadă vaca minune...!

În târg îi lume și țară
Că-i o dzî faină dă vară
...și iacă, unu că-ntrabă
-Cum vindz vaca asta slabă?
-Na, io pă ea mult nu cere
Că nu face o avere,
Mică, slabă cu suspin
Și o țără cam batrin...
-Mă neamțule, stai și taci,
Dzâce un pilari dă vaci,
Lasă să îț vind io vaca
Și duci banii-acas cu troaca!

Vădzând cum s-adună gloata,
Neamțu-ș făcu iar socoata,
Vaca-n târg să n-o măi vindă
Că și lui bine-o să-i prindă
Șiștaru ăl plin cu lapce
Ș-un vițal și jumătate...

Luă neamțu vaca dă lanț
-Nu-mi trăbă pă ea un șfanț,
Fiindcă, uită măi rumun
Dacă vaca-i așa bun,
Io nu măi vindge la ea
Las în grajd la min-să stea
Ș-am să-I cumpăr și un jug
S-o pun să tragă la plug!

“Ia văcuța ce-are darul
Că trage plugul și carul
Și-ț umple dzâlnic șiștarul
Cu lapce gras, cu smântână
Cum dau oili la stână!

PEȚA PETRU

